

[Krag.]

af Forvirring og Usikkerhed blandt dem, som skulde føre Loven ud i Livet, overhovedet ikke kan tænkes. Ikke mindst forbløffende virkede det paa disse Personer, der dog for de flestes Vedkommende har været trænet i Forvaltning af kommunale Sager, at det i Cirkulæret meddeltes, at der ved Bedømmelsen af Andragender om Understøttelse intet Hensyn maatte tages til den Indtægt af Arbejde, som den vedkommende maatte have haft før Arbejdsløshedens Indtræden. Altsaa, hvad den vedkommende i den nærmest forudgaaende Tid maatte have tjent og eventuelt forbrugt, skulde med Hensyn til Adgangen til gennem denne Lov at faa Hjælp af offentlige Midler overhovedet slet intet betyde. Jeg tør hævde, at dette i vide Kredse vakte den dybeste Forbavselse og den stærkeste Misbilligelse.

Ogsaa dette, at Medlemmer indenfor den samme Familie skulde have selvstændig Adgang til den fulde Hjælp, for saa vidt de var Medlemmer af en Arbejdsløshedskasse, at Hjælpen skulde uddeles til Mand, til Hustru, til hjemmeværende voksen Søn med det fulde Beløb, i hvert Tilfælde afgjort med det fulde Beløb, hvis vedkommende var over 21 Aar, var sandelig egnet til at rejse det Spørgsmaal ude i Befolkningen: Har vi virkelig Midler til en saadan Ødslen fra de offentlige Kasser? Det var heller slet ikke nær saa vidtgaaende i sin Tid, da Bestemmelserne om den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelsesudbetaling endnu var gældende. Da var der for Adgangen til den ekstraordinære Hjælp for Medlemmer indenfor den samme Familie-kreds trukket langt snævrere Grænser.

Men, som sagt, Forvirringen var stor paa de Møder, som jeg havde Lejlighed til at overvære. Der haglede Spørgsmaal om, hvorledes Loven skulde forstaaes, hvorledes den skulde føres ud i Praksis, ned over de ulykkelige lokale kyndige i Forsørgelsesvæsenet, som var kommet for at give Vejledning. Disse ulykkelige var naturligvis ganske ude af Stand til at lyse op i det Mørke, som Enkeltspørgsmaalene var Udtryk for. Der var en Ekspert, og det var en klog Mand, han havde faaet Klogskabens Naadegave. Det kan være, at Feen, som ikke fik Lejlighed til at besøge den højtærede Minister, benyttede Tiden til at besøge den vedkommende, for han samlede det hele i følgende salomoniske Ord: Til den bevilgende Myndighed vil jeg sige: Bevilg Understøttelse i alle Tilfælde, hvor I er i Tvivl, saa handler I i Lovens Aand! Og til afviste Ansøgere

var Anvisningen følgende: Klag øjeblikkelig, det er i Lovens Aand!

Derfor kan der slet ikke være Tvivl om, at den højtærede Socialminister i hele denne Periode bestormedes af Spørgsmaal, det fremgaar ogsaa af Indholdet af det Cirkulære, som en lille Maaned efter udsendtes, Cirkulæret af 28. November 1931. Jeg synes virkelig, at denne Dag, den 28. November 1931, er en Dag, som den højtærede Minister bør skrive paa Bjælken i sin Arbejdsstue, hvis der er en saadan, i hvert Fald bør han sætte en rød Streg i den Almanak, han anvendte i Fjor, thi hvis de har Ret — jeg ved det ikke —, som paastaar, at den højtærede Socialministers Temperament ikke sjælden staaer i Sensationens Tegn, er det i hvert Fald aldrig lykkedes den højtærede Minister at give dette et stærkere Udtryk, end Tilfældet var den 28. November 1931. Jeg tør sige, at da det Cirkulære var kommet, stod Forbavselse at læse paa alles Ansigter fra Skagen til Gedses. Jeg kan erindre, at jeg den 30. November tilfældigt kom til at overvære en Samtale mellem ledende Socialdemokrater i en jydsk By. De vedkommende lagde ikke fjerneste Skjul paa, hvad der var deres Hjertens Mening, og de talte saa højt, at skønt de naturligvis ikke havde indbudt mig til at overvære Samtalen, kunde jeg i det offentlige Lokale, hvori den førtes, sandelig ikke undgaa at høre den, og denne Konversation begyndte paa følgende Maade: Har I hørt, hvad der nu er truffet Bestemmelse om? (*Socialministeren* [Steincke]: Er det vidnefast?). Jeg maa gaa ud fra, at naar jeg siger: Saaledes er det, tror den højtærede Minister det. Har I hørt, hvad man nu har besluttet? Nu skal vi virkelig til at udbetale Krisehjælp til Fru N. N., som indtil den 1. Oktober var ansat paa Hr. A.'s Kontor (*Socialministeren* [Steincke]: Det er galt!). Det er muligt, at den højtærede Ministers Partifæller, Meningsfæller, ikke har været fuldt ud orienterede i hele dette Vildnis eller denne Jungle, som den højtærede Minister forleden talte om, saa at de i saa Henseende har begaaet en Fejltagelse, foreløbig ser jeg imidlertid ikke, hvad just det gale er i det Ræsonnement, der blev anstillet, men det kan den højtærede Minister jo oplyse. Har I hørt, hvad der er nu truffet Bestemmelse om? Nu skal vi virkelig til at udbetale Krisehjælp til Fru N. N., der indtil 1. Oktober var ansat paa Hr. A.'s Kontor. Saa siger den anden: Ja, men hun er arbejdsløs, saa er der noget dertil at sige. Ja, siger den første, men kære, ved du ikke, at hun